

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la Informació Prèvia núm. 127/2013, referent al Servei Territorial de Transports de Barcelona del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

Primer.- En data 25/07/2013 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra el Servei Territorial de Transports de Barcelona del Departament de Territori i Sostenibilitat (en endavant, STTBTES), amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que el STTBTES havia incoat 2 expedients sancionadors contra la seva persona, en ambdós casos, *"per viatjar sense bitllet o amb el títol de transport no validat en el trajecte"* els dies 11 i 23/08/2012, i manifestava que ell no hauria comès la infracció allà imputada, sinó que un tercer hauria suplantat la seva identitat, en fer ús de la seva targeta d'identificació d'estrangers, la qual li hauria estat sostreta o l'hauria perduda en data 05/08/2012.

Entre d'altra documentació, la persona denunciant aportava una còpia de la denúncia formulada en data 05/08/2012 davant la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (en endavant, MME).

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 127/2013), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 30/07/2013 es va requerir al STTBTES per tal que informés sobre si la persona denunciant havia formulat al·legacions en el tràmit d'audiència davant la proposta de resolució dels expedients sancionadors esmentats, i en aquest cas, si aquestes es fonamentaven en el fet que un tercer podria haver suplantat la seva identitat. En aquest cas, es requeria que s'informés si es tenia constància d'alguna actuació o circumstància que portés a considerar que la persona denunciant era la persona responsable de les infraccions que se l'imputaven en els expedients sancionadors controvertits. Al no rebre resposta a aquest requeriment d'informació, es va reiterar per mitjà d'ofici de data 30/09/2013.

El STTBTES va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 30/10/2013, pel qual s'exposava, entre d'altres, que d'acord amb les al·legacions i documentació aportada per la persona aquí denunciant es podia concloure raonablement que s'havia produït una suplantació de personalitat, per la qual cosa s'havia resolt el sobreseïment d'ambdós expedients sancionadors.

L'entitat requerida aportava amb el seu escrit, entre d'altres, còpia de la resolució de sobreseïment dictada en els expedients sancionadors incoats contra la persona aquí denunciante.

Fonaments de Dret

Primer.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En primer lloc, es considera necessari efectuar un breu relat de les circumstàncies relatives als fets que van donar lloc a la presentació de la denúncia davant aquesta Autoritat. Consta a les actuacions que en dates 11/08/2012 i 25/08/2012, personal de l'empresa operadora RENFE va detectar que una persona viatjava en tren sense bitllet o amb un títol de transport no validat, motiu pel qual la va requerir per tal que abonés la percepció mínima prevista per a aquest supòsit, amb una bonificació del 50% en cas de pagament immediat (art. 52.3.a Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives). Al no efectuar-se el pagament en aquell acte, es va sol·licitar a aquella persona que viatjava sense el títol de transport preceptiu, que s'identifiqués per tal de gestionar el cobrament de la percepció mínima en el termini de trenta dies previst a l'article 52.3.b de la Llei 7/2004. En les dues dates esmentades, la persona requerida pel personal de l'empresa operadora hauria mostrat un document d'identitat en aparença vàlid, corresponent a la persona aquí denunciante. Atès que no s'hauria efectuat el pagament de la percepció mínima en el termini de trenta dies següent a partir de les dues intervencions esmentades, es van incoar sengles procediments sancionadors, en els quals s'imputava a la persona aquí denunciante la comissió d'una infracció tipificada com a lleu a l'art. 65 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, i es proposava una sanció de 300 euros en cadascun dels dos procediments.

En el marc del tràmit d'audiència d'ambdós procediments, davant la proposta de resolució la persona aquí denunciante al·legà que un tercer hauria suplantat la seva identitat en les dues intervencions efectuades en les dates indicades. Per reforçar aquesta al·legació, la persona aquí denunciante aportava còpia d'una denúncia formulada en data 05/08/2012 davant MMEE per la pèrdua o sostracció de la seva targeta d'identificació d'estrangers en aquella mateixa data, és a dir, en una data anterior als fets imputats en ambdós procediments sancionadors tramitats pel STBTES.

La denúncia presentada en aquesta Autoritat es fonamenta en el fet que el STBTES, en aquell moment tenia oberts contra la seva persona dos procediments sancionadors, en els quals se l'imputava la comissió d'uns fets que atribueix a una tercera persona, qui li hauria suplantat la seva personalitat en fer un ús il·lícit de la seva targeta d'identificació d'estrangers.

Des de l'òptica de la legislació de protecció de dades de caràcter personal, corresponia dilucidar si els fets objecte de denúncia podrien vulnerar el principi de qualitat de les dades

recollit a l'article 4 de la LOPD, i en concret en allò previst al seu apartat 3r, en el qual es preceptua que *"Les dades de caràcter personal han de ser exactes i posades al dia de manera que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat"*.

En el mateix sentit, l'article 8.5 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD), el qual regula els principis relatius a la qualitat de les dades, estableix que:

"5. Les dades de caràcter personal han de ser exactes i han d'estar posades al dia de forma que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat. Si les dades es recullen directament de l'afectat, s'han de considerar exactes les que ell faciliti.

Si les dades de caràcter personal sotmeses a tractament resulten ser inexactes, del tot o en part, o incompletes, s'han de cancel·lar i substituir d'ofici per les corresponents dades rectificades o completades en el termini de deu dies des que es tingui coneixement de la inexactitud, llevat que la legislació aplicable al fitxer estableixi un procediment o un termini específic per a això. (...)"

De conformitat amb els preceptes transcrits, si les dades es recullen directament de l'afectat, com tot apuntava que succeïa en el present cas, aquestes s'han de considerar exactes. Ara bé, un cop es constata que les dades de caràcter personal referides a la persona aquí denunciant que tractava el STTBTES en el marc dels procediments sancionadors, resultarien inexactes per la presumpta conducta fraudulenta i enganyosa d'un tercer, seria procedent la seva cancel·lació d'acord amb la legislació aplicable. Doncs bé, consta que el STTBTES, un cop la persona denunciant va formular al·legacions en el sentit indicat i va aportar la documentació acreditativa corresponent, va dictar resolució de sobreseïment en ambdós procediments sancionadors, per considerar que no estava acreditat que la persona aquí denunciant fos responsable de les infraccions que se li havien imputat inicialment. En definitiva, que el propi STTBTES va considerar que les dades personals que eren objecte de tractament en aquells dos procediments podien ser inexactes, i davant això va adoptar la decisió de sobreseïment, motiu pel qual s'ha de concloure que el STTBTES va actuar de forma diligent i adequada a la normativa de protecció de dades de caràcter personal, i en particular de conformitat al principi de qualitat de les dades.

Tercer.- De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret segon, i atès que no ha resultat acreditada durant la present informació prèvia l'existència d'indisicions racionals que permetin imputar cap fet que pogués ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la LOPD, procedeix acordar l'arxiu de les presents actuacions.

L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que *"(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats"*. I l'art. 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment: *"a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa"*.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número 127/2013, relatives al Servei Territorial de Transports de Barcelona del Departament de Territori i Sostenibilitat.

Segon.- Notificar aquesta Resolució al Servei Territorial de Transports de Barcelona del Departament de Territori i Sostenibilitat i comunicar-la a la persona denunciant.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat denunciada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat denunciada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 29 de novembre de 2013